ütles: „Minu esimesest kaardiwäe rügementist!“

Kui keiser äraläks, andis uus pealik oma püssi teise soldati kätte, läks ja seadis ennast kohe kaardiwäe ohwitseride sekka. Need möötsid teda uhke pilguga.

„Mis sina siin tahad?“ küsiti.

„Ma olen pealik esimeses keisri kaardiwäe rügementis.“

„Sina — pealik?“ hüidsid teised, „kes on seda õelnud?“

„Tema on seda õelnud“, wastas soldat, keisri peale näidates.

Niipea teretasid nad teda kui ühte eneste seltsist ja ta jäi ilma pikema jututa nende sekka.

---

## Sipelgatest.

„See on wäga paha mis need sipelgad teewad“, ütles ema ühel päewal. „Seal naad jooksewad igapäew meie kuuse tüwi peal üles ja alla, toowad enestele ülewalt pesaehitamise tarwis puru ja wõib olla, et nad rikuwad wiimaks selle puu koguni ära.“

Siis sai ühte ja teist arwatud, mis selle wastu peaks aitama ja wiimaks üks lai törwakriips puu tüwi ümber tehtud. Nüid sündis sipelgarahwa seas üks wägew liikumine. Rahutumalt jooksid weikesed elukad ühest teisi, aga kui nad törwakriipsu ligi said, taganesid kohkudes tagasi, ajasid rutuga üks teisest läbi ja olid wäga kihamas. Häkiste jäeti rahu. Ja warsti nähti weike pruun reisirong mööda maad edasi reisiwat, aga mitte enam kuuse tüwi poole, waid koguni parema poole körwa, kus üks kask seisis. Pikemalt waadates nähti, et kawalad loomakesed kuuseokstesse ulatawaid kaseokse endile teeks tarwitasid, kuuse peale saada.

See näitab, et see tark inimene ühest wäetimast mõistmata loomakesest, ses asjas mitte kawalam ei ole. — Seal sai kasele ka törwawõru ümber tõmmatud, laiem ja paksem kui kuuse peal oli, ja et tee hästi kinni oleks, sai kuuse pealne weel kord wärskelt üle-

PÃƒÂ¤rnu Eesti-rahva Kalender 1890, lk. 25